

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0204/2010

21.6.2010

BETÄNKANDE

om den gemensamma jordbrukspolitikens framtid efter 2013
(2009/2236(INI))

Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

Föredragande: George Lyon

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	24
YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET	28
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	28

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om den gemensamma jordbrukspolitiken framtid efter 2013 (2009/2236(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avdelning III i Lissabonfördraget,
- med beaktande av hälsokontrollen av den gemensamma jordbrukspolitiken,
- med beaktande av kommissionens dokument ”Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla” (KOM(2010)2020),
- med beaktande av Europaparlamentets undersökning ”Införandet av det nya gårdsstödsystemet efter 2013: nya metoder – nya mål”,
- med beaktande av den rapport som FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) och Världsbanken utarbetat och som undertecknats av 58 länder om den roll som vetenskap i jordbruket och teknik för utveckling (IAASTD) spelar,
- med beaktande av kommissionens publikation ”Prospects for agricultural markets and income 2008–2015”,
- med beaktande av kommissionens dokument ”The CAP in perspective: from market intervention to policy innovation”,
- med beaktande av undersökningen ”Provision of public goods through agriculture in the European Union' by the Institute for European Environmental Policy”,
- med beaktande av kommissionens vitbok ”Anpassning till klimatförändring: en europeisk handlingsram” (KOM(2009)0147) samt kommissionens arbetsdokument ”Anpassning till klimatförändring: utmaningen för EU:s jordbruk och landsbygd” (SEK(2009)0417) och ”The role of European agriculture in climate change mitigation” (SEK(2009)1093),
- med beaktande av undersökningen ”CAP reform beyond 2013: An idea for a longer view”, som genomförts av den franska tankesmedjan Notre Europe,
- med beaktande av arbetsdokumentet om den gemensamma jordbrukspolitiken framtid efter 2013¹,
- med beaktande av sin resolution av den 29 mars 2007 om integrering av de nya medlemsstaterna i den gemensamma jordbrukspolitiken²,
- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om jordbruk och klimat³,

¹ AGRI_DT(2010)439305.

² Antagna texter, P6_TA(2007)0101.

³ Antagna texter, P7_TA(2010)0131.

- med beaktande av sin resolution av den 25 mars 2010 om en kvalitetspolitik för jordbruksprodukter: vilken strategi ska användas?¹,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och yttrandet från budgetutskottet (A7-0204/2010), och av följande skäl:
 - A. EU måste fortsätta att trygga livsmedelsförsörjningen för unionsmedborgarna och bidra till den globala livsmedelsförsörjningen samtidigt som man samarbetar med resten av världen på ett bättre och tydligare sätt, särskilt med utvecklingsländer för att bidra till den långsiktiga utvecklingen av deras jordbrukssektorer på ett hållbart sätt där lokalbefolkningens kunskaper maximeras. I det rådande läget, där över en miljard personer i världen lider av hunger, och över 40 miljoner fattiga människor i EU inte kan äta sig mätta, bör vetenskapliga framsteg utnyttjas om de kan ge lämpliga lösningar för att motverka hungern i världen, i synnerhet genom att erbjuda en bättre hushållning med resurserna.
 - B. Den globala efterfrågan på mat förväntas fördubblas, och enligt FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) förväntas världens befolkning att öka från dagens 7 miljarder människor till 9 miljarder år 2050. Den globala livsmedelsproduktionen måste därför öka, samtidigt som trycket på naturresurserna är högt, vilket innebär att vi måste producera mer mat och samtidigt utnyttja mindre vatten, mindre mark, mindre gödsel och mindre bekämpningsmedel.
 - C. Målen med den gemensamma jordbrukspolitiken är, enligt artikel 39 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), att öka produktiviteten inom jordbruket, tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard, stabilisera marknaderna, trygga försörjningen och tillförsäkra konsumenterna tillgång till varor till skäliga priser. Hittills har den gemensamma jordbrukspolitiken till stor del uppnått sina mål, och den har bidragit till att främja integrationen inom EU, den territoriella sammanhållningen i Europa och den inre marknadens funktion. Jordbrukspolitiken har dock endast delvis lett till att jordbruksbefolkningen har fått en skälig levnadsstandard, och den har ännu inte medfört att jordbruksmarknaderna har stabiliserats, eftersom marknaderna har blivit mycket mer osäkra och därmed skapat risker för livsmedelstryggheten. Det behövs ytterligare åtgärder för att den gemensamma jordbrukspolitiken ska nå målen samtidigt som man värnar om miljön och sysselsättningen på landsbygden.
 - D. Jord- och skogsbruken är viktiga sektorer i ekonomin, samtidigt som de tillhandahåller grundläggande kollektiva nyttigheter genom att bevara naturresurser och kulturlandskap, vilket är en förutsättning för all mänsklig aktivitet i landsbygdsområden. Inom dessa sektorer görs redan nu EU:s största insatser för att uppnå de europeiska klimat- och energimålen, i synnerhet målen för förnybar energi i form av biomassa från jordbruk och skogsbruk, och dessa insatser måste fortsätta att öka i framtiden. Genom dessa ekologiska energikällor blir det också möjligt att minska EU:s energiberoende och att, i samband med stigande energipriser, skapa arbetstillfällen och förbättra inkomsterna i branschen.

¹ Antagna texter, P7_TA(2010)0088.

- E. Den gemensamma jordbrukspolitiken ger EU-medborgarna betydande vinster i form av ett stort utbud av säkra livsmedel av hög kvalitet till rimliga priser, en tryggad livsmedelsförsörjning, miljöskydd, nya arbetstillfällen och åtgärder för att bekämpa klimatförändringarna.
- F. För närvarande är 13,6 miljoner människor direkt anställda av jordbruks-, skogsbruks- eller fiskerisektorn, och ytterligare 5 miljoner personer arbetar inom livsmedelsindustrin, inom vilken EU är världens största producent av mat och dryck. Detta motsvarar 8,6 procent av EU:s totala sysselsättning och utgör 4 procent av unionens BNP.
- G. Som ett resultat av de senaste utvidgningarna (2004 och 2007) tillkom ytterligare 7 miljoner jordbrukare till den sammanlagda arbetskraften inom jordbruket, och jordbruksarealen ökade med 40 procent. De verkliga jordbruksinkomsterna per capita har sjunkit med 12,2 procent i EU-27 under de senaste tio åren, och därmed sakta sjunkit tillbaka till 1995 års nivå. Den genomsnittliga jordbruksinkomsten i EU-27 är lägre än 50 procent av den genomsnittliga inkomsten i den övriga ekonomin, medan produktionskostnader för råvaror som gödselmedel, elektricitet och bränsle, är de högsta på 15 år, vilket gör det mycket svårt att fortsätta med jordbruksproduktion i EU.
- H. Eftersom 7 procent av Europas jordbrukare är under 35 år och 4,5 miljoner jordbrukare som är över 65 år kommer att ha lagt ned sin verksamhet före 2020 kan framtiden för jordbruket vara hotad om antalet jordbrukare fortsätter att minska.
- I. Jordbruket är den sektor som upptar mest landyta i EU, nämligen 47 procent av EU:s totala yta. Det finns 13,7 miljoner jordbruksföretag runt om i EU, vilkas sammanlagda produktion uppgår till 337 miljarder euro. 15 procent av jordbruksmarken i EU (ungefär 26 miljoner hektar) ligger i bergsområden där naturbetingelserna gör det svårt att bedriva jordbruk.
- J. Jordbruksföretagens genomsnittliga fysiska storlek har ökat till följd av omstruktureringen inom sektorn, men fortfarande finns det flest små jordbruk i EU, med en genomsnittlig storlek på 12,6 hektar. Självförsörjande lantgårdar är fortfarande en stor utmaning, särskilt i nya medlemsstater, där självhushållsjordbruk sysselsätter hälften av den totala arbetskraften. Småjordbruken och de jordbrukare som driver dem har mycket stor betydelse för tillhandahållandet av kollektiva nyttigheter vid sidan av huvudnäringen.
- K. Den ekonomiska krisen har fått allvarliga negativa konsekvenser för jordbruket, jordbruksinkomsterna har minskat med i genomsnitt 12,2 procent mellan 2008 och 2009 och arbetslösheten i landsbygdsområdena har stigit under det senaste året. Som en direkt följd av den ekonomiska krisen minskade konsumtionen i Europa med i genomsnitt 10,55 procent mellan 2008 och 2009, och i vissa medlemsstater översteg denna siffra 20 procent. Andra konsekvenser av den ekonomiska krisen har varit svårigheter att få tillgång till krediter för jordbrukare och påfrestningar på medlemsstaternas offentliga finanser, vilket har gjort det svårare för dem att tillhandahålla medfinansiering.
- L. Prisvolatiliteten på jordbruksmarknaderna är en permanent företeelse, men den har på senare tid ökat kraftigt på grund av en rad olika faktorer, bland annat extrema väderförhållanden, energipriser, spekulation och förändrad efterfrågan. Både OECD och FAO räknar dessutom med att den kommer att öka ytterligare, vilket kommer att leda till

extrema svängningar i jordbruksråvarupriserna på de europeiska marknaderna. Mellan 2006 och 2008 steg priserna på ett flertal basvaror kraftigt, i vissa fall med så mycket som 180 procent, vilket var fallet för spannmål. Mejeripriserna rasade 2009 och föll med i genomsnitt 40 procent. Även andra produkter, såsom olika sädeslag, frukt, grönsaker och olivolja har påverkats, och de extrema prissvängningarna har fått negativa konsekvenser för producenterna och har heller inte alltid gynnat konsumenterna.

- M. Miljöindikatorer inom jordbruket visar att jordbrukssektorn avsevärt kan bidra till att mildra klimatförändringarnas konsekvenser, särskilt genom kolbindning, direkta minskningar av nettoutsläppen av växthusgaser och produktion av förnybar energi, vilket verkligen bidrar till att minska utsläppen. En hållbar jordbruksverksamhet är viktig för att bevara den biologiska mångfalden, för att garantera vattenförsörjningen och för att bekämpa jorderosion och kan spela en avgörande roll i klimatförändringsarbetet.
- N. Utsläppen av växthusgaser från jordbruket (inklusive boskapsuppfödning) minskade med 20 procent mellan 1990 och 2007 i EU-27. Jordbrukets andel av växthusgasutsläppen minskade från 11 procent 1990 till 9,3 procent 2007, bland annat tack vare en effektivare användning av gödsel och flytgödsel, de senaste strukturreformerna av den gemensamma jordbrukspolitikerna och det gradvisa genomförandet av olika jordbruks- och miljöinitiativ.
- O. EU har blivit en nettoimportör av jordbruksvaror, och varje år importeras jordbruksvaror till ett värde av 87,6 miljarder euro (omkring 20 procent av världens jordbruksimport). I vissa fall har handelsbalansen stadigt förskjutits till förmån för tredjeländer (EU importerar i dag jordbruksvaror till ett värde av 19 miljarder euro från Mercosurländerna och exporterar endast varor till ett värde under 1 miljard euro till denna region). EU fortsätter att uppvisa ett ökat handelsunderskott för jordbruksprodukter.
- P. EU är världens främsta exportör av jordbruksprodukter (omkring 17 procent av den totala världshandeln). Under de senaste tio åren har EU dock förlorat en betydande marknadsandel (år 2000 stod t.ex. EU för 19 procent av världshandeln). EU exporterar i huvudsak varor med ett högt mervärde och bearbetade produkter (67 procent av EU:s totala jordbruksexport).
- Q. Produkter med ett högt mervärde är ett viktigt inslag i EU:s produktions- och exportpotential och står för en mycket stor del av unionens internationella handel. EU exporterar högkvalitativa produkter av betydande ekonomiskt värde, och nettovärdet för varor och livsmedel med skyddad ursprungsbeteckning och skyddad geografisk beteckning uppgår till 14 miljarder euro per år (exklusive vin och spritvaror, som också står för en betydande del av EU:s export). För att kunna fortsätta utveckla produkter av hög kvalitet som uppfyller konsumenternas förväntningar bör man beakta de särskilda behov som finns för att säkerställa att dessa branscher förblir konkurrenskraftiga, däribland behovet av att se till att handelspartner i tredjeländer erbjuder effektivare skydd för EU:s geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar.
- R. Producentstödsberäkningar ("producer support estimates") visar att det totala jordbruksstödet i EU gradvis minskat sedan år 2000 och nu, sett till per capita, är jämförbart med stödnivåerna hos EU:s största handelspartner, t.ex. Förenta staterna, medan andra handelspartner har upprätthållit och intensifierat subventioner som snedvrider handeln under de senaste åren.

- S. Den stödfördelning och stödnivå som hittills rått mellan medlemsländerna och jordbrukarna grundar sig på den stödfördelning och den stödnivå som rådde tidigare, när stödet var knutet till produktionens typ och storlek och utgjorde en kompensation för jordbrukarnas minskade inkomster till följd av betydligt lägre garantipriser. Denna typ av fördelning uppfattas som orättvis av en del av EU:s jordbrukare, och att behålla den saknar dessutom berättigande med tanke på de framtida målen för den gemensamma jordbrukspolitiken.
- T. Sedan 2007 har mekanismerna för frivillig modulering möjliggjort en omfördelning av det ekonomiska stödet mellan direktstöd och landsbygdsutveckling. Det har emellertid inte skett någon förbättring i fråga om öppenhet, legitimitet och förenkling av de ekonomiska resurser som tilldelas jordbruket.
- U. Den gemensamma jordbrukspolitiken andel av EU:s budget har stadigt minskat från nästan 75 procent 1985 till beräknade 39,3 procent för 2013. Detta utgör mindre än 0,45 procent av EU:s BNP. Nedskärningen av anslagen för marknadsåtgärder är ännu större – från 74 procent av de totala utgifterna för den gemensamma jordbrukspolitiken 1992 till mindre än 10 procent i dag. Utgifterna för den gemensamma jordbrukspolitiken har stadigt förflyttat sig från marknads- och exportstöd till frikopplat stöd och landsbygdsutveckling.
- V. Dessa reformer har lett till att instrumenten för jordbruksstöd i grunden förändrats, samtidigt som de tre grundprinciperna för den gemensamma jordbrukspolitiken kvarstår, nämligen
- en gemensam marknad,
 - gemenskapspreferens och
 - ekonomisk solidaritet.
- W. Den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att ställas inför många utmaningar och tvingas följa bredare målsättningar efter 2013, och därför är det mycket viktigt att den budget EU anslår till den gemensamma jordbrukspolitiken åtminstone bibehålls på nuvarande nivå.
- X. Genom fördraget om Europeiska unionens funktionssätt blir den fleråriga budgetramen en rättsligt bindande akt som den årliga budgeten måste anpassas till.
- Y. Utgifterna för direktstöd utgör 0,38 procent av EU:s BNP (siffror från 2008). De utgifter som hänförs till politiken för landsbygdsutveckling utgör 0,11 procent av EU:s BNP.
- Z. De små marginaler som för närvarande finns under rubrik 2 från och med budgetåret 2011 gör det mycket svårt för EU att bemöta marknadskriser och oförutsedda globala händelser och det finns en risk för att det årliga budgetförslaget blir meningslöst.
- AA.I och med Lissabonfördragets ikraftträdande har Europaparlamentet fått mera makt att utforma EU:s jordbrukspolitik, inte bara i fråga om fleråriga jordbruksprogram, utan också avseende ändringar i den årliga jordbruksbudgeten, och därmed har parlamentet fått ansvaret att garantera en rättvis och hållbar gemensam jordbrukspolitik.

AB. Som en följd av Lissabonfördragets ikraftträdande omfattas nu den gemensamma jordbrukspolitiken av det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och Europaparlamentet har ett viktigt ansvar att se till att en sund och effektiv lagstiftning antas på detta område.

AC. Enligt den senaste Eurobarometerundersökningen anser 90 procent av de tillfrågade EU-medborgarna att jordbruket och landsbygdsområdena är av betydelse för Europas framtid. 83 procent av de tillfrågade uttalade sig för jordbruksstöd och ansåg, överlag, att beslut om jordbrukspolitiken även fortsättningsvis bör fattas på EU-nivå.

AD. Den framtida gemensamma jordbrukspolitiken mål och innehåll bör vara föremål för ett brett samråd med allmänheten, i syfte att öka allmänhetens kunskaper om den gemensamma jordbrukspolitiken. Kommissionens initiativ till en allmän debatt om framtiden för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013 är därför välkommet.

AE. Den gemensamma jordbrukspolitiken bör riktas in på att bevara och utveckla ett mångfunktionellt, heltäckande och hållbart jordbruk i EU.

Den gemensamma jordbrukspolitiken utveckling: från snedvridning av marknaden till marknadsorientering

1. Europaparlamentet påminner om att den gemensamma jordbrukspolitiken har genomgått omfattande reformer under de senaste 25 åren. Dessa reformer har framför allt inneburit en radikal övergång från produktionsstöd till producentstöd¹, minskat omfattningen av vanliga interventionsköp och EU:s dumpning av överskott på världsmarknaderna² och gjort den gemensamma jordbrukspolitiken och EU:s jordbrukare mer marknadsorienterade.
2. Europaparlamentet påminner om att den gemensamma jordbrukspolitiken spelade en avgörande roll för att öka produktionen och förse EU:s befolkning med mat efter andra världskriget. Parlamentet påminner vidare om att den gemensamma jordbrukspolitiken var den första gemensamma politik som utformades inom ramen för den Europeiska ekonomiska gemenskapen, vilket banade väg för europeiskt samarbete och europeisk integration på andra politikområden.
3. Europaparlamentet framhåller att marknadsinstrumenten inom den gemensamma jordbrukspolitiken, vilka är specifika för varje sektor, har en ytterst viktig roll, och de används i dag som ett skyddsnet för att minska volatiliteten på marknaderna i syfte att garantera en viss stabilitet för jordbrukarna. Parlamentet understryker att den ändrade marknadspolitiken inte har reducerat jordbrukarnas beroende av köparna, men att införandet av ett frikopplat enhetligt jordbruksstöd har lett till att åtgärder som snedvrider handeln avskaffats, i överensstämmelse med WTO:s krav.
4. Europaparlamentet konstaterar att de reformer av den gemensamma jordbrukspolitiken som inleddes 1992 och 1999, men framför allt 2003 års reform, som reviderades i och med hälsokontrollen då man införde frikopplingsprincipen och olika sektoriella reformer, alla har syftat till att göra det möjligt för EU:s jordbrukare att bättre reagera på

¹ Se diagram 1 i bilagan.

² Se diagram 2 i bilagan.

marknadssignaler och -förhållanden. Parlamentet vill se att denna trend fortsätter i kommande reformer samtidigt som vissa marknadsåtgärder fortfarande behövs på grund av jordbruksproduktionens specifika egenskaper.

5. Europaparlamentet framhåller att landsbygdsutvecklingen nu är en integrerad del av den gemensamma jordbrukspolitiken, och bör även fortsättningsvis vara en viktig del i utvecklingen av den gemensamma jordbrukspolitiken genom en välfungerande strategi för landsbygdens utveckling som sätter fokus på landsbygdssamhällen, förbättring av miljön, modernisering och omstrukturering av jordbruket, förstärkt sammanhållning i EU:s landsbygdsområden, vitalisering av missgynnade områden och områden som riskerar att överges, förbättring av produktmarknadsföringen och konkurrenskraften, upprätthållande av sysselsättningen och skapande av nya jobb i landsbygdsområden samt de nya utmaningar som tas upp i hälsokontrollen, dvs. klimatförändringar, förnybar energi, vattenförvaltning och biologisk mångfald.
6. Europaparlamentet välkomnar erkännandet av jordbrukarnas mångsidiga roll när det gäller att förse samhället med kollektiva nyttigheter (såsom miljöskydd, högkvalitativ livsmedelsproduktion, god djurhållning och insatser för att skapa och främja högt värderade landskap inom EU med stor mångfald och av stort värde), och gläder sig över övergången till mer hållbara jordbruksmetoder som inte enbart uppfyller de grundläggande kraven på att jordbruksmark ska hålls i god jordbrukshävd och på att miljön ska bevaras, utan även uppfyller ännu högre krav, med hjälp av jordbruks- och miljöprogram, precisionsjordbruk, ekologisk produktion och alla andra former av hållbara jordbruksmetoder.
7. Europaparlamentet påminner om att den gemensamma jordbrukspolitiken är det mest integrerade EU-politikområdet och därför logiskt sett står för den största andelen av EU:s budget. Parlamentet är medvetet om att den gemensamma jordbrukspolitikens andel av budgeten stadigt har minskat från cirka 75 procent av EU:s totala budget 1985 till 39,3 procent 2013¹, vilket utgör mindre än 0,45 procent av EU:s totala BNP². Samtidigt är stödet i dag mer utspritt eftersom EU har fått 12 nya medlemsländer.
8. Europaparlamentet är därför av uppfattningen att den gemensamma jordbrukspolitiken har utvecklats; den har blivit miljövänligare och mer marknadsorienterad och dess inverkan på utvecklingsländerna har drastiskt minskat, samtidigt som den stöder jordbrukarna att producera högkvalitativa livsmedel till europeiska konsumenter.

De utmaningar som den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013 måste bemöta

9. Europaparlamentet framhåller att livsmedelsförsörjningen även fortsatt är en central utmaning för jordbruket, inte bara i EU utan även i världen i allmänhet och i utvecklingsländerna i synnerhet, eftersom världens befolkning förväntas att öka från 7 miljarder människor till 9 miljarder 2050, och efterfrågan på mat beräknas fördubblas fram till 2050 enligt FAO (i synnerhet i tillväxtekonomier som Kina och Indien).
10. Europaparlamentet bekräftar att Europa måste fortsätta att bidra till den globala

¹ Se diagram 3 i bilagan.

² Se diagram 4 i bilagan.

livsmedelsförsörjningen för att bidra till att stilla detta behov, samtidigt som övergivandet av jordbruksmark ökar och tillgången till vatten och energiavkastningen minskar till följd av klimatförändringarnas konsekvenser, vilket allvarligt kommer att begränsa EU:s möjligheter att öka tillgången.

11. Europaparlamentet bekräftar att Europa väsentligt måste bidra till att stilla detta behov, samtidigt som tillgången till mark och vatten och energiavkastningen minskar till följd av klimatförändringarnas konsekvenser, vilket allvarligt kommer att begränsa EU:s möjligheter att öka tillgången.
12. Europaparlamentet konstaterar att den globala energikrisen och de stigande energipriserna kommer att medföra ökade produktionskostnader inom jordbruket och leda till höjda livsmedelspriser och ökad instabilitet i marknadspriserna för både jordbrukare och konsumenter. Detta kommer i sin tur att få negativa konsekvenser för livsmedelsförsörjningen och begränsa möjligheterna att bibehålla och öka de nuvarande produktionsnivåerna. Enligt parlamentet skulle dock jord- och skogsbrukssektorernas bärkraftighet kunna ökas om de blev självförsörjande på elektricitet.
13. Europaparlamentet anser att jordbruket i väsentlig grad kan bidra till att bekämpa klimatförändringarna genom att fortsätta att minska sina utsläpp av växthusgaser och öka kolbindningen.
14. Europaparlamentet erkänner att man inom jordbruket gjort betydande framsteg för att minska växthusgasutsläppen och, på ett mera allmänt plan, för att tackla miljöproblemen (förvaltningen av vatten och mark, biologisk mångfald, biomassa m.m.), men anser att man bör fortsätta dessa ansträngningar i syfte att göra produktionssätten förenliga med en mera hållbar utveckling som innebär en jämvikt mellan ekonomiska, miljömässiga och sociala resultat.
15. Europaparlamentet påminner om att konsumenternas förväntningar på livsmedelssäkerhet måste tillgodoses, såväl som deras krav på högre kvalitetsstandarder, bättre normer för djurskydd och god valuta för pengarna.
16. Europaparlamentet anser att den gemensamma jordbrukspolitiken måste fortsätta att tillhandahålla lösningar och konkret stöd för att undvika risken för att jordbruksmark överges, för att stoppa avfolkningen av landsbygden, genom att tillhandahålla nödvändiga medel och stöd, och för att ta itu med problemet med att EU:s landsbygdsbefolkning blir allt äldre, så att man kan garantera en hållbar utveckling i EU:s landsbygdssamhällen. Parlamentet anser därför att det är viktigt att också fortsätta att verka för en målinriktad landsbygdsutveckling i den gemensamma jordbrukspolitiken.
17. Europaparlamentet anser att den gemensamma jordbrukspolitiken omedelbart måste ta itu med de konsekvenser som den ekonomiska krisen har fått för jordbruksindustrin, t.ex. jordbrukarnas svårighet att få tillgång till kredit, begränsade jordbruksinkomster¹ och ökad arbetslöshet på landsbygden.
18. Europaparlamentet påpekar därför att medlemsstaternas varierande möjligheter att

¹ Se diagram 5 i bilagan.

hantera den ekonomiska krisen kan resultera i växande skillnader mellan EU:s landsbygdsregioner.

19. Europaparlamentet konstaterar att den gemensamma jordbrukspolitiken måste ta hänsyn till strukturskillnaderna i jordbruket och dess moderniseringsbehov i ett utvidgat EU i syfte att utjämna skillnaderna i utvecklingsnivå och sammanhållning.
20. Europaparlamentet anser, mot bakgrund av ovanstående utmaningar, att den gemensamma jordbrukspolitiken prioriteringar efter 2013 bör integreras i en kraftfull, hållbar, väl underbyggd, trovärdig och mångsidig livsmedels- och jordbrukspolitik som sänder en tydlig signal om effektivt och målinriktat stöd till jordbrukarna och tillhandahåller lösningar till de problem som finns i både landsbygdssamhällen och övriga samhället.

Behovet av en stark gemensam jordbrukspolitik efter 2013

Uppfyllande av socioekonomiska behov

21. Europaparlamentet anser att det med hänsyn till Europa 2020-strategin behövs en stark och hållbar gemensam jordbrukspolitik som beaktar alla Europeiska jordbrukares intressen och även gagnar samhället i stort. Man måste göra det möjligt för jordbruket att uppfylla sin roll i den europeiska ekonomin och se till att det har de verktyg som behövs för att kunna konkurrera på världsmarknaderna. Parlamentet anser vidare att EU av strategiska skäl inte har råd att förlita sig på att andra delar av världen försörjer EU med livsmedel, med tanke på klimatförändringarna, den politiska instabiliteten i vissa regioner i världen, risken för sjukdomsutbrott och andra eventuella händelser som skulle ha negativa konsekvenser för produktionskapaciteten.
22. Europaparlamentet påminner om att det europeiska jordbruket fortfarande är en central sektor av EU:s ekonomi, vilken både direkt och indirekt utgör ett viktigt bidrag till EU:s BNP och sysselsättning genom multiplikatoreffekter i både tidigare och senare led inom livsmedels- och dryckesindustrin. Parlamentet anser därför att en stark jordbrukspolitik och en stark livsmedels- och dryckesindustri inte kan särskiljas och att de ömsesidigt bidrar till varandras framgång, i synnerhet när det gäller exporten.
23. Europaparlamentet påminner om att de främsta anledningarna till att EU behöver en stark gemensam jordbrukspolitik är för att kunna bidra till bevarandet och utvecklingen av livskraftiga och dynamiska landsbygdssamhällen, som en central del av den kulturella mångfalden i Europa, och att dessa är nyckeln till en hållbar och balanserad socioekonomisk utveckling i hela EU. Detta innebär att det socioekonomiska gapet mellan landsbygdssamhällen och städer måste minskas för att undvika att allt mer jordbruksmark överges och att landsbygden avfolkas, vilket ytterligare bidrar till att isolera landsbygdsområdena.
24. Europaparlamentet påpekar att det finns ett brådskande behov att locka unga generationer och kvinnor till landsbygden genom långsiktiga politiska åtgärder och av att ge dem nya och alternativa ekonomiska möjligheter, så att avfolkningen av landsbygden kan förebyggas. Parlamentet anser att man bör söka nya vägar att locka unga, till exempel genom att ge fördelaktiga lån och krediter för investeringar, och erkänna deras

yrkeskunskaper så att de relativt obehindrat få tillträde till landsbygdsekonomin. Dessutom är parlamentet medvetet om de problem som unga jordbrukare ställs inför när de vill ta sig in i branschen, däribland höga startkostnader, i vissa fall avskräckande markkostnader och svårigheter att få kredit, i synnerhet i svåra tider.

25. Europaparlamentet anser att man bör bekämpa den stigande arbetslösheten på landsbygden genom att bevara befintliga arbetstillfällen, främja högkvalitativa arbeten och främja ytterligare möjligheter för diversifiering och nya inkomstkällor.
26. Europaparlamentet påminner om, som artikel 39 i Lissabonfördraget med rätta påpekar, att jordbruket utgör en särskild sektor som lider av en långsiktig produktionscykel och åtskilliga former av marknadsbrister, såsom stora svängningar på marknaden, stor utsatthet för naturkatastrofer, höga risker, brist på elasticitet i fråga om efterfrågan och kravet på jordbrukarna att anpassa sig till andras priser i livsmedelskedjan.
27. Europaparlamentet anser att det för vissa jordbrukssektorer som kräver stora kapitalinvesteringar under fleråriga produktionscykler (för produktion av mjölk, citrusfrukter, vin, oliver och frukt i allmänhet) måste införas nya metoder för förvaltningen av utbudet.
28. Europaparlamentet påpekar att EU:s framtida jordbrukspolitik måste förbli en gemensam politik och att endast en balanserad och rättvis stödordning för hela EU med en uppsättning gemensamma mål och bestämmelser, som samtidigt tar hänsyn till vissa sektorer och regioners särdrag, kan ge rimliga villkor för jordbrukare och en välfungerande inre marknad med likvärdiga konkurrensvillkor för jordbruksprodukter och jordbrukare i EU. Därmed får man mer valuta för pengarna än vad en åternationaliserad, eventuellt motstridig, jordbrukspolitik i enskilda medlemsstater skulle kunna ge.
29. Europaparlamentet anser att inom ramen för denna politik bör samspel råda mellan
 - jordbruk med högt mervärde som tack vare sin produktion, sina kvalitetsprodukter och sina bearbetade produkter kan inta en framträdande plats på de globala marknaderna,
 - jordbruk som öppnar sig mot regionala marknader,
 - lokala jordbruk som är inriktad på närmarknader; man bör ha i åtanke att en del av de berörda jordbrukarna är småjordbrukare som får blygsamma inkomster från sin verksamhet och som, om de tvingades överge sina jordbruk på grund av ålder, kompetens eller livsstilsval, skulle ha mycket svårt att hitta ett arbete utanför jordbrukssektorn, särskilt under en period med ekonomisk recession och hög arbetslöshet.

Fördelar i form av kollektiva nyttigheter

30. Europaparlamentet betonar att livsmedel är den viktigaste kollektiva nyttighet som framställs av jordbruket. Parlamentet är medvetet om att jordbrukare tillhandhåller en rad kollektiva nyttigheter, vilket marknaden inte ger dem någon belöning för. Parlamentet insisterar därför på att de måste belönas rättvist och uppmuntras ytterligare i sin strävan efter att tillhandahålla säkra produkter av hög kvalitet, förbättra djurskyddsvillkoren och

skapa fler miljömässiga fördelar, samtidigt som fler arbetstillfällen skapas för att bevara landsbygden i hela Europa.

31. Europaparlamentet påminner således om att det är nödvändigt att bevara ett hållbart jordbruk i EU (dvs. ett jordbruk som på lång sikt är ekonomiskt, socialt och miljömässigt rimligt) för att inte äventyra tillhandahållandet av kollektiva nyttigheter.
32. Europaparlamentet är medvetet om att generationer av jordbrukare har format de värdefulla EU-landskapen och anser att de bör belönas för att de fortsätter att göra detta på ett hållbart sätt, i synnerhet i bergsområdena och i missgynnade områden. Parlamentet anser vidare att jordbrukarna aktivt bidrar till Europas stora kulturella värde och attraktionskraft, och att de skapar grunden för en framgångsrik landsbygdsturism. Parlamentet poängterar att detta dock behöver kompletteras genom den europeiska regionalpolitiken och nationella instrument så att motsvarande synergieffekter kan ge de stabila regionala förhållanden som krävs för att jordbruket ska kunna fungera.
33. Europaparlamentet påpekar att jordbruket har möjlighet att skapa fler miljömässiga fördelar som överensstämmer med kraven från allmänheten, särskilt vad gäller bevarande och återställande av jorden, en hållbar vattenförvaltning och förbättring av vattenkvaliteten samt bevarande av jordbruksmarkens biologiska mångfald, och framhåller att jordbrukarna måste uppmuntras till detta och att investeringsstöd bör tillhandahållas i detta syfte.
34. Även om det en gång var nödvändigt att införa ett system med tvärvillkor, enligt vilket direktstöd endast kan beviljas om de lagstadgade kraven på god jordbrukshävd och på att miljön ska bevaras uppfylls, betonar Europaparlamentet att denna ordning inte är den lämpligaste för att maximera jordbrukarnas tillhandahållande av ekosystemtjänster och bemöta de nya miljökraven. Systemet med tvärvillkor har medfört många administrativa problem och har dessutom stött på motstånd från jordbrukarna, som känt att de förlorat en viss grad av frihet i sitt arbete.
35. Europaparlamentet anser att jordbrukets klimatpåverkan kan minskas kraftigt genom bättre utbildning och fortbildning av personer som är verksamma inom jordbruket, bättre utnyttjande av de innovationer som görs genom forskning och utveckling samt ökad effektivitet i jordbruksproduktionen.
36. Europaparlamentet anser, i överensstämmelse med aktuell forskning, att det behövs en gemensam jordbrukspolitik och god jordbrukspraxis för att undvika att det utvecklas icke hållbara produktionsmetoder i EU (t.ex. en extrem jordbruksintensifiering på den bästa åkermarken och ett omfattande övergivande av jordbruksmark i missgynnade områden), vilket allvarligt skulle skada miljön. Parlamentet insisterar på att kostnaderna för stöd genom en stark gemensam jordbrukspolitik inte kan jämföras med kostnaderna om inga åtgärder vidtas och de oavsiktliga negativa konsekvenser som detta skulle kunna få.

Den gemensamma jordbrukspolitikens nya prioriteringar för 2000-talet

37. Europaparlamentet anser att jordbruket avsevärt kan bidra till uppnåendet av den nya EU 2020-strategins prioriteringar om att bekämpa klimatförändringarna och om att skapa nya arbetstillfällen genom grön tillväxt och tillhandahållande av förnybar energi, och på

samma gång fortsätta att garantera livsmedelssäkerhet för de europeiska konsumenterna genom att producera säkra livsmedel av hög kvalitet.

En rättvis gemensam jordbrukspolitik

38. Europaparlamentet framhåller att EU:s jordbruk måste förbli konkurrenskraftigt gentemot hård konkurrens och handelssnedvridande åtgärder från handelspartner och/eller länder där producenter inte behöver uppfylla samma höga krav som i EU, framför allt när det gäller produktkvalitet, livsmedelssäkerhet, miljö, sociallagstiftning och djurskydd. Parlamentet anser därför att en förbättring av konkurrenskraften på olika nivåer (lokal och regional nivå, den inre marknaden och världsmarknaderna) bör förbli en av huvudprioriteringarna i den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013 för att garantera att EU har en rad diversifierade, värdefulla livsmedelsprodukter och andra jordbruksprodukter för att fortsätta att vinna marknadsandelar på världsmarknaden samt för att säkerställa rättvisa handelsvillkor och skäliga priser för jordbrukare.
39. Europaparlamentet påminner om att EU:s jordbrukare producerar livsmedel som uppfyller de högsta säkerhets-, kvalitets- och djurskyddsnormerna och att de bör belönas för detta, och anser att import från tredjeländer bör uppfylla samma krav, samtidigt som man respekterar de rättigheter och skyldigheter som WTO-åtagandena medför, i syfte att garantera lika konkurrensvillkor och att konsumenterna kan göra väl underbyggda val av vilka produkter de väljer att köpa, bland annat genom att det finns en tillförlitlig spårbarhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att i EU:s namn tillvarata de europeiska jordbrukarnas intressen inom ramen för multilaterala och bilaterala handelsavtal.
40. Europaparlamentet insisterar på att det är nödvändigt att bevara jordbruksverksamheten i hela Europa för att garantera en diversifierad och lokal livsmedelsproduktion, säkerställa en socioekonomisk dynamism och sysselsättning på landsbygden (i synnerhet under den nuvarande ekonomiska krisen) och undvika att mark överges på landsbygden i EU, genom kontinuerlig miljövard och förvaltning av landskapet. Parlamentet anser därför att eftersatta regioner ska ges möjlighet att överbygga ytterligare hinder som orsakas av deras specifika situation och vidta erforderliga anpassningsåtgärder. Den specifika utmaning som självhushållsjordbruk innebär måste beaktas.
41. Europaparlamentet understryker att jordbrukarna har behov av långsiktiga investeringsutsikter och tillräckliga inkomster för att kunna utföra sina uppgifter. Parlamentet kräver därför att garantin för att jordbrukare får skälig och stabil avkastning förblir ett av huvudmålen i den nya gemensamma jordbrukspolitiken och att det samtidigt skapas god valuta för pengarna och att konsumenterna behandlas på ett rättvist sätt, inte minst genom att konkurrenskraften ökas i jordbrukssektorn och jordbrukarna tillåts täcka sina verkliga kostnader och reagera på signaler från marknaden.
42. Europaparlamentet efterlyser åtgärder för att stärka de primära producenternas och producentorganisationernas förvaltningskapacitet och förhandlingsstyrka gentemot andra ekonomiska aktörer i livsmedelskedjan, och uppmuntra bildandet av organisationer som förstärker kopplingen mellan de olika intressenterna inom en bransch om detta kan leda till att informationsutbytet förbättras och utbudet bättre motsvarar konsumenternas efterfrågan. En sådan utveckling kan leda till en förbättring av livsmedelskedjans funktionssätt, bland annat genom ökad öppenhet i fråga om livsmedelspriserna och

åtgärder för att bekämpa otillbörliga affärsmetoder så att jordbrukare kan få det mervärde de förtjänar. Parlamentet anser att dessa mål kan kräva att man anpassar eller förtydligar EU:s konkurrenslagstiftning för att kunna ta hänsyn till jordbruksmarknadens specifika egenskaper, förutsatt att de inte hindrar den inre marknadens funktion.

43. Europaparlamentet anser att det måste finnas flexibla och effektiva marknadsåtgärder så att man kan säkerställa ett lämpligt skyddsnät inom den framtida gemensamma jordbrukspolitiken och därmed undvika de extrema svängningarna i marknadspriserna, ge större stabilitet och tillhandahålla snabba och effektiva lösningar på eventuella ekonomiska kriser som uppstår inom sektorn. Detta bör kompletteras av ett riskhanteringssystem för att minimera följderna av natur- eller hälsokatastrofer.
44. Europaparlamentet anser att för att man mer effektivt ska kunna förvalta marknaden och undvika kriser till följd av överproduktion, måste de specifika instrument för förvaltning av produktionspotentialen som finns inom vissa sektorer bibehållas, på grundval av principerna om rättvisa och icke-diskriminering.
45. Europaparlamentet efterlyser en rättvis fördelning av jordbruksstödet och insisterar på att stödet bör vara rättvist för jordbrukare i både nya och gamla medlemsstater.
46. Europaparlamentet anser att en minskning av direktbetalningarna under första pelaren skulle få förödande konsekvenser, inte bara för jordbrukarna utan i lika stor utsträckning för landsbygdsområdena, för jordbruksrelaterade allmännyttiga tjänster, för konsumenterna och för samhället som helhet. Parlamentet anser att direktbetalningarna därför är viktiga och måste bibehållas, framför allt för de nya medlemsstaterna. Parlamentet fäster uppmärksamheten vid de eventuella negativa följder minskningarna av medlen till den gemensamma jordbrukspolitiken kan få för jordbruksföretagens värde, med allvarliga konsekvenser främst för jordbrukare som har banklån, framför allt med hänsyn till den ekonomiska krisen som har inverkat mycket negativt på det europeiska jordbruket.
47. Europaparlamentet anser att livskraftiga jordbruksföretag är en grundförutsättning för levande landsbygdssamhällen, eftersom dessa företag skapar sysselsättning och tjänster på lokal nivå. Parlamentet anser därför att den gemensamma jordbrukspolitiken bör inkludera lokala samhällen i syfte att skapa de nödvändiga förutsättningarna för en socioekonomiskt dräglig tillvaro för dessa, bland annat genom att bevara familj jordbruk och fortsätta att omorganisera och modernisera gårdar när detta behövs. Diversifieringsåtgärder och utveckling av infrastrukturen på landsbygden är också viktiga i detta sammanhang.

En mer hållbar gemensam jordbrukspolitik

48. Europaparlamentet anser att jordbruket kan spela en avgörande roll när det gäller att bekämpa klimatförändringarna genom att minska sina växthusgasutsläpp, öka kolbindningsförmågan och utveckla och använda fler förnybara energikällor samt biobaserat jordbruksmaterial. Parlamentet anser att man, såvida detta är relevant, bör ta hänsyn till klimatet i alla jordbruksåtgärder.
49. Europaparlamentet anser att produktionseffektiviteten är av avgörande betydelse för en

mer hållbar förvaltning av knappa resurser. Jordbrukarna bör följaktligen försöka förbättra sina tekniska produktionsmetoder med hjälp av de effektivaste finansiella, vetenskapliga och tekniska förvaltningsverktygen, så att den ökande efterfrågan på livsmedel och förnybara jordbruksmaterial kan mötas på ett mer ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbart sätt.

50. Europaparlamentet betonar i samband med EU 2020-strategin att forskning och utveckling, ny teknik och goda jordbruksmetoder är viktiga för att förbättra konkurrenskraften och öka produktionen, samtidigt som man minskar mängden bekämpnings- och gödselmedel samt användningen av knappa resurser såsom vatten och energi. Parlamentet anser att investeringar i jordbruksinnovation även fortsättningsvis bör uppmuntras, bland annat genom den gemensamma jordbrukspolitiken och EU:s ramprogram för forskning och utveckling, i syfte att möta nya utmaningar.
51. Europaparlamentet rekommenderar därför att agronomiska rådgivare närvarar aktivt i regionerna för att vägleda jordbrukare i deras försök att tillhandahålla miljörelaterade kollektiva nyttigheter.
52. Europaparlamentet anser att skyddsåtgärder måste införas så att bioteknik även i fortsättningen kan användas i jordbruket utan att de befintliga produktionsmetoderna påverkas.

En mer miljövänlig gemensam jordbrukspolitik

53. Europaparlamentet konstaterar att marknaden hittills inte på lämpligt sätt har belönat jordbrukarna för deras insatser för att skydda miljön och andra kollektiva nyttigheter. Parlamentet anser därför att den gemensamma jordbrukspolitiken i högre grad måste betona hållbarheten genom att ge jordbrukarna tillräckliga ekonomiska incitament för att optimera tillhandahållandet av ekosystemtjänster och ytterligare förbättra förvaltningen av de miljöresurser som finns inom EU:s jordbruk. Parlamentet betonar att detta bör uppnås utan att det skapas en extra ekonomisk eller byråkratisk börda för jordbrukarna.
54. Europaparlamentet anser att jordbrukare, tack vare den förbättring av produktionsvillkoren som har skett till följd av kunskapsutvecklingen, är rätt placerade för att kunna bidra till grön tillväxt och bemöta en eventuell energikris genom att utveckla grön energi, såsom biomassa, biologiskt avfall, biogas och andra generationens biobränslen samt småskalig vind-, sol- och vattenkraft, vilket även kommer att bidra till att skapa arbetstillfällen.

En gemensam och enkel politik

55. Europaparlamentet insisterar på att det mer än någonsin behövs en gemensam jordbrukspolitik som garanterar en väl fungerande inre marknad där den gränsöverskridande dimensionen av livsmedelsförsörjningen, klimatförändringarna, höga gemensamma miljöstandarder, produktsäkerhet och produktkvalitet samt djurskydd garanteras.
56. Europaparlamentet anser att den framtida jordbrukspolitiken måste använda ett förenklat stödsystem som ska vara enkelt att administrera, tillåta insyn samt minska byråkratin och

de administrativa bördorna för jordbrukarna, i synnerhet för mindre jordbrukare, så att jordbrukarna kan koncentrera sig på sin huvuduppgift att tillhandahålla jordbruksprodukter av hög kvalitet. Dessa kan uppnås bland annat genom att man går över till olika resultatriktade verktyg där målen fastställs men där jordbrukarna själva kan välja vilka jordbrukssystem de vill använda för att nå dessa, t.ex. resultatriktade avtal, standardavtal eller fleråriga ersättningar.

57. Europaparlamentet begär att lämpliga instrument ska utarbetas för att klargöra de olika delarna av den gemensamma jordbrukspolitiken, inte enbart för jordbrukare utan för alla Europas invånare, och därmed på ett öppet sätt informera om de mål som ska uppnås, de medel som är tillgängliga och de positiva effekter man förväntar sig av genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken.
58. Europaparlamentet anser att kommissionen måste följa en mer proportionell och riskbaserad strategi för utövande av tillsynskontroller, granskning av regelefterlevnad och beslut om finansiella korrigeringar.
59. För att den nya gemensamma jordbrukspolitiken verkligen ska bli enklare måste den utformas så att liknande åtgärder inte sprids på olika politiska instrument.
60. Europaparlamentet kräver att tidigt få aktuell information om den rådande situationen i jordbruksbudgeten.

En rättvis, miljövänlig och hållbar gemensam jordbrukspolitik

61. I enlighet med slutsatserna från Europeiska rådets vårmöte om Europa 2020-strategin väntar sig parlamentet att omarbetningen av den gemensamma jordbrukspolitiken ska resultera i instrument som medför en smart och hållbar tillväxt för alla.
62. Europaparlamentet är medvetet om det stora antalet befintliga och nya prioriteringar för den gemensamma jordbrukspolitiken och konstaterar att de nya medlemsstaterna, när de anslöt sig, med rätta förväntade sig att jordbruksstödet med tiden skulle bli jämförbart med stödet till de gamla medlemsstaterna. För att till fullo kunna möta dessa nya utmaningar och uppfylla de prioriteringar som finns i den reformerade gemensamma jordbrukspolitiken begär parlamentet att budgetanslagen för den gemensamma jordbrukspolitiken i budgeten för 2013 åtminstone behålls på samma nivå under nästa ekonomiska programperiod.
63. Europaparlamentet anser att det bör införas en mekanism för årlig flexibel omfördelning i den gemensamma jordbrukspolitikens budget, så att oförbrukade anslag kan överföras till eller omfördelas under efterföljande år.
64. Om den gemensamma jordbrukspolitiken har alltför många prioriteringar, befarar dock Europaparlamentet att de begränsade budgetmedlen kommer att överbelastas och inga effektiva resultat uppnås, framför allt inom livsmedelsproduktionen.
65. Europaparlamentet anser att jordbrukspolitiken inte bör åternationaliseras och att direktstöd även fortsättningsvis ska finansieras i sin helhet av EU:s budget och motsätter sig därför all ytterligare medfinansiering som skulle kunna skada den rättvisa

konkurrensen på EU:s inre marknad.

66. Europaparlamentet kräver att medlen för den gemensamma jordbrukspolitiken fördelas rättvist mellan jordbrukare i hela EU och påminner om att man för att kunna ta hänsyn till mångfalden inom det europeiska jordbruket måste utarbeta objektiva kriterier för att få till stånd ett rättvist fördelningssystem. Parlamentet påpekar att direktstöd bidrar till tillhandahållandet av kollektiva nyttigheter, hjälper till att stabilisera jordbrukarnas inkomster och försäkra dem mot risker som viss kompensation för de höga standarder som samhället förväntar sig i EU och för fortsatt avveckling av tullar, samt ersätter jordbrukare för tillhandahållandet av grundläggande kollektiva nyttigheter som marknaden inte belönar.

1) Europaparlamentet anser att man inte enbart kan se till antalet hektar för att minska de skillnader som råder mellan medlemsstaterna när det gäller fördelningen av direktstöd och för att återge de stora skillnader som kännetecknar det europeiska jordbruket. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att föreslå ytterligare objektiva kriterier och utvärdera vilka effekter de kan ha med tanke på komplexiteten inom jordbrukssektorn och skillnaderna mellan medlemsstaterna, så att en mer balanserad fördelning kan uppnås.

2) Europaparlamentet efterlyser rättvisa och objektiva kriterier för tilldelningen av medel till målen inom ramen för landsbygdsutveckling.

67. Europaparlamentet anser att direktstöd bör utbetalas på grundval av areal i alla medlemsstater under nästa ekonomiska programperiod. Detta skulle skapa en tillräckligt lång övergångsperiod för att göra det möjligt för jordbrukare och jordbruksorganisationer som fortfarande använder sig av den historiska betalningsmodellen möjlighet att anpassa sig till förändringarna och undvika en alltför radikal omfördelning av stödet, och samtidigt inte hindra att man snarast når en balanserad fördelning av stödet mellan medlemsstaterna. Parlamentet konstaterar att avskaffandet av den historiska modellen kan komma att medföra vissa utmaningar för medlemsstater eller regioner med relativt stora arealer jordbruksmark utanför stödsystemet. Hänsyn bör tas till dessa regioners särskilda behov vid utformningen av det framtida stödet. Dessutom anser parlamentet att medlemsstaterna och regionerna även fortsatt ska ha möjlighet att regionalisera sina arealersättningsystem på ett sätt som återspeglar deras specifika prioriteringar samtidigt som man respekterar den rättvisa konkurrensen på den inre marknaden.

68. Europaparlamentet anser att det inte bör finnas någon möjlighet att återinföra kopplat stöd som en vägledande princip i den gemensamma jordbrukspolitiken, men anser samtidigt, med tanke på övergången från en historisk modell till en modell för arealstöd, och med beaktande av de beslut som följde på hälsokontrollen, att medlemsstaterna bör ges tillräckligt handlingsutrymme för att bemöta de särskilda behov som finns inom deras territorium och förhindra att produktionen upphör helt eller att mångfalden i jordbruket minskar. Detta handlingsutrymme bör ges i form av ett begränsat kopplat stöd till sårbara jordbrukssektorer, jordbruksterritorier och miljömässigt känsliga områden, i överensstämmelse med WTO:s krav, samtidigt som man garanterar rättvisa konkurrensvillkor för jordbrukare i hela EU.

69. Europaparlamentet anser att det behövs centrala grundpelare för att skapa en rättvis och

mer hållbar gemensam jordbrukspolitik, nämligen säkrad livsmedelsförsörjning och rättvis handel, hållbarhet, ett heltäckande europeiskt jordbruk, livsmedelskvalitet, biologisk mångfald och miljöskydd samt grön tillväxt. Parlamentet anser att tvåpelarstrukturen bör behållas och återge innehållet i de grundpelare som fastställs här, men utan att samma politiska mål och instrument upprättas två gånger.

70. Europaparlamentet anser att man för att förenkla och för att skapa klarhet och enighet redan i början av reformprocessen måste fastställa hur stora anslag var och en av prioriteringarna i den gemensamma jordbrukspolitiken ska tilldelas.

Säkrad livsmedelsförsörjning och rättvis handel

71. Enligt Europaparlamentet är livskraftiga jordbruk och livskvalitet för jordbrukarna en nödvändig förutsättning för att jordbruksverksamheten ska fortsätta att existera. Parlamentet anser därför att det bör införas en grundläggande, EU-finansierad direkt arealersättning till alla jordbrukare i EU, som ska säkra den sociala och ekonomiska hållbarheten hos den europeiska modellen för jordbruksproduktion. Syftet med denna modell är att tillgodose de europeiska konsumenternas grundläggande livsmedelsbehov, göra det möjligt för jordbrukarna att på ett konkurrenskraftigt sätt producera livsmedel av hög kvalitet, garantera fortsatt jordbruksverksamhet och sysselsättning på landbygden i hela EU samt tillhandahålla grundläggande kollektiva nyttigheter genom tvärvillkoren för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden samt genom höga kvalitets- och djurskyddsnormer.
72. Parlamentet kräver att det införs ett absolut krav på att endast aktiv jordbrukproduktion belönas genom att man ställer minimikrav på aktiviteten i tvärvillkoren som förutsättning för utbetalningar och att proportionalitetsprincipen används som en nyckelprincip när bestämmelserna tillämpas.

Hållbarhet

73. Europaparlamentet anser att ett EU-finansierat, extra direktstöd bör göras tillgängligt för jordbrukare genom fleråriga standardavtal som belönar dem för deras insatser för att begränsa sina koldioxidutsläpp per produktionsenhet och/eller öka kolbindningen i marken genom hållbara produktionsmetoder och produktion av biomassa som kan användas för att producera långvariga jordbruksmaterial.
74. Detta skulle enligt parlamentet inte bara göra EU:s jordbruk mer miljövänligt och ekonomiskt hållbart, tack vare lägre koldioxidutsläpp och/eller ökad effektivitet, utan även garantera att jordbrukarna kan dra ekonomisk nytta av den ökade kolbindningen på deras mark och jämställa jordbruket med annan industri som ingår i EU:s system för utsläppshandel. Parlamentet efterlyser tydliga och mätbara kriterier och mål, så att dessa ersättningar kan börja utbetalas så snart som möjligt i alla medlemsstater.

Ett heltäckande europeiskt jordbruk

75. Europaparlamentet kräver att man bevarar de särskilda åtgärder som kompenserar jordbrukare som producerar i missgynnade områden, såsom områden med naturbetingade svårigheter, till exempel bergsregioner, miljömässigt känsliga områden och/eller de

regioner som påverkas mest av klimatförändringarna, liksom de yttersta randområdena, i syfte att garantera fortsatt jordbruksverksamhet så att marken fortsätter att brukas och lokala livsmedel produceras runt om i EU, vilket skulle minska risken för att jordbruksmark överges och garantera en balanserad territoriell förvaltning i EU och en rationell utveckling av jordbruksproduktionen.

76. Europaparlamentet anser att varje eventuell reform av systemet med mindre gynnade områden, särskilt fastställandet och klassificeringen av dessa områden, bör ta hänsyn till de svårigheter som jordbrukare i alla delar av EU upplever, eftersom de varierar avsevärt pga. olika biofysiska villkor samt klimatförhållanden. Parlamentet anser att områden som kan undantas från eventuella nya bestämmelser bör beviljas en lämplig utfasningsperiod.
77. Europaparlamentet betonar den speciella roll som spelas av jordbrukare i stadsnära områden där det kan förekomma ett intensivt tryck på resurserna inom landsbygds- och jordbrukssektorn. Parlamentet understryker att produktionen av livsmedel och kollektiva nyttigheter nära stadsområden bör bevaras.

Livsmedelskvalitet

78. Europaparlamentet understryker att utformningen av insatser till förmån för livsmedelskvalitet, inklusive geografiska beteckningar (SUB/SGB/GTS), måste prioriteras inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och fördjupas och stärkas så att EU kan behålla sin ledande ställning på detta område. När det gäller dessa högkvalitativa produkter anser parlamentet att tillämpningen av ursprungliga instrument för förvaltning, skydd och främjande bör tillåtas, så att de kan utvecklas på ett harmoniskt sätt och fortsätta sitt viktiga bidrag till en hållbar tillväxt för det europeiska jordbruket.
79. Europaparlamentet anser att jordbrukare på ett kostnadseffektivt sätt kan bidra till den biologiska mångfalden och miljöskyddet, samt till anpassningen till och motverkandet av klimatförändringarna, och därför bör man skapa större incitament för detta. Parlamentet anser att den gemensamma jordbrukspolitiken måste låta så gott som all jordbruksmark omfattas av olika jordbruks- och miljöprogram för att belöna jordbrukare för att de tillhandahåller ytterligare ekosystemtjänster, och att mer hållbara och resurssnåla produktionsmodeller bör uppmuntras, såsom ekologiskt jordbruk, integrerat jordbruk, jordbruk med högt naturvärde och hållbara intensiva jordbruksmetoder. Alla dessa åtgärder för landsbygdsutveckling bör förbli medfinansierade och tilldelas ytterligare medel om så behövs.

Grön tillväxt

80. Europaparlamentet anser att grön tillväxt bör utgöra kärnan i den nya strategin för landsbygdsutveckling, vilken är inriktad på att skapa nya arbetstillfällen genom
- att utveckla lokala dynamiska verktyg såsom lokal marknadsföring, lokal förvaltning och stöd till projekt som inkluderar intressenter från den lokala jordbrukssektorn,
 - att utveckla biomassa, biologiskt avfall och biogas samt småskalig och förnybar energiproduktion och genom att främja produktion av andra generationens biobränsle, jordbruksmaterial och miljövänliga kemiska produkter,

- att investera i modernisering och innovation samt nya forsknings- och utvecklingstekniker för anpassning till och lindring av klimatförändringarna,
 - att tillhandahålla utbildning och rådgivning för jordbrukare i fråga om nya tekniker och för att bistå unga jordbrukare som kommer in i branschen.
81. Europaparlamentet anser att man för att underbygga grundpelarna i den gemensamma jordbrukspolitiken även fortsättningsvis kommer att behöva ett lämpligt skydds nät. Detta skydds nät måste vara tillräckligt flexibelt för att kunna ta hänsyn till utvecklingen på marknaderna och innehålla verktyg såsom offentlig och privat lagring, intervention och marknadssanering som utlöses vid extrema prissvängningar och som ett snabbinsatsverktyg vid kriser. Det är därför nödvändigt med en särskild reservbudgetpost i EU:s budget som snabbt skulle kunna aktiveras för att hantera eventuella kriser som uppstår.
82. Dessa åtgärder bör backas upp av instrument som har utformats för att minska svängningarna och skapa stabila förhållanden för jordbruksföretag och jordbruksplanering. I detta syfte bör man även överväga att införa nya, innovativa ekonomiska och finansiella verktyg, såsom generella skörde försäkringar, terminsmarknader och gemensamma fonder som ett sätt att bemöta extrema marknads- och klimatförhållanden, utan att störa privata system som håller på att tas fram.
83. Europaparlamentet anser att en kontroll av utvecklingen av produktionskapaciteten kan spela en viktig roll för att säkra en hållbar tillväxt inom många jordbrukssektorer.
84. Europaparlamentet framhåller att man som ett komplement till marknadsåtgärderna omgående måste stärka primärproducenternas ställning inom livsmedelskedjan genom en rad åtgärder för att hantera problem beträffande öppenhet, avtalsförhållanden och otillbörliga affärsmetoder. Dessutom bör man undersöka huruvida det är möjligt att anpassa konkurrensreglerna för att göra det möjligt för primärproducenternas organisationer att bli mer effektiva och, vid behov, växa i storlek så att de får förhandlingskraft nog för att stå upp emot stora detaljhandlare och bearbetningsföretag. Mot bakgrund av detta bör man överväga att tillsätta en nationell och/eller europeisk ombudsman för att lösa tvister inom livsmedelskedjan.
85. Europaparlamentet påminner om att exportbidrag, som är ett av de nuvarande marknadsverktygen, i enlighet med WTO-åtagandena bör fortsätta att fasa ut i EU i samma takt som hos andra WTO-medlemmar.
86. Europaparlamentet anser att konkurrenskraften hos det europeiska jordbruket bör främjas inom och utanför gemenskapens gränser i syfte att kunna bemöta de stora utmaningarna i framtiden, såsom tillräcklig tillgång till livsmedel i EU, tillhandahållande av livsmedel till en växande världsbefolkning, respekt för miljön, biologisk mångfald och kampen mot klimatförändringen.
87. Europaparlamentet erinrar om att EU kan finansiera åtgärder i EU-länder och tredjeländer, som tillhandahåller information om eller främjar fördelarna med europeiska jordbruks- och livsmedelsprodukter i Europa och resten av världen. Parlamentet anser att budgeten för sådan finansiering bör ses över i syfte att förbättra synligheten för EU:s

jordbruks- och livsmedelsprodukter på marknaderna i EU och i tredjeländer, och framhåller att dessa säljfrämjande system bör utnyttjas i större utsträckning, så att tillämpningen av dem inom ramen för den nya gemensamma jordbrukspolitiken ökar och effektiviseras.

88. Europaparlamentet anser att den gemensamma jordbrukspolitiken måste göra det möjligt att ställa sunda livsmedel till förfogande för alla konsumenter, särskilt de mest utblottade, på grundval av mer diversifierade produkter till rimliga priser. För att bekämpa fattigdomen och förbättra hälsan måste stödprogrammen till de mest utblottade upprätthållas och programmen för att främja konsumtionen av frukt och grönsaker i skolorna måste utvidgas.
89. Europaparlamentet anser att utformningen och genomförandet av den nya gemensamma jordbrukspolitiken bör bygga på enkelhet, proportionalitetsprincipen samt mindre byråkrati och administrativa kostnader.

Den gemensamma jordbrukspolitiken i den fleråriga finansieringsramen och i det årliga budgetförfarandet

90. Med beaktande av den nya gemensamma jordbrukspolitikens mål, och med tanke på de betydande utmaningar denna sektor, som är synnerligen viktig för EU:s livsmedelsförsörjning, kommer att stå inför i framtiden, betonar Europaparlamentet att man måste tillhandahålla tillräckligt med anslag inom ramen för den nya fleråriga budgetramen för att göra det möjligt att bättre stödja denna politik.
91. Europaparlamentet erinrar om att det under de senaste fyra åren av den nuvarande fleråriga budgetramen endast varit möjligt att godkänna de årliga budgetarna genom att antingen utnyttja de befintliga marginalerna under de olika rubrikerna i den fleråriga budgetramen eller genom översyn i enlighet med artikel 23 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, varvid de marginaler som är tillgängliga under taken i rubrik 2 utnyttjas för att finansiera EU:s andra prioriteringar. Parlamentet påminner om att från och med budgetåret 2011 och fram till dess den nuvarande fleråriga budgetramen löper ut (2013) kommer marginalerna under utgiftstaket i rubrik 2 att vara ytterst begränsade.
92. Europaparlamentet betonar att den rättsligt bindande utformningen av den fleråriga budgetramen kräver en ökad flexibilitet så att EU ska kunna reagera tillräckligt smidigt och effektivt på oförutsedda händelser.
93. Europaparlamentet påpekar att enligt artikel 314.3 i EUF-fördraget kan kommissionen inte längre ändra sitt budgetförslag efter det att förlikningskommittén har sammankallats. Parlamentet påminner om att kommissionen på hösten måste lägga fram en ändringsskrivelse i syfte att uppdatera jordbruksprognoserna. Parlamentet insisterar på att ändringsskrivelsen ska finnas tillgänglig före omröstningen i parlamentet, och uppmanar sina behöriga utskott att införa ett internt förfarande för att fastställa parlamentets ståndpunkt inför förlikningskommitténs möte.
94. Europaparlamentet påminner om att de pilotprojekt och förberedande åtgärder som infördes av parlamentet har utvecklats till viktiga instrument för formulering av politiska

prioriteringar och lett till nya initiativ som ofta utvecklats till EU-verksamheter och EU-program, inbegripet inom jordbruk och landsbygdsutveckling. Parlamentet anser att pilotprojekt och förberedande åtgärder också i framtiden kan bli en plattform för testning av nya förslag till reformer.

95. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fullt ut beakta Europaparlamentets rekommendationer i samband med utarbetandet av sitt meddelande och sitt lagstiftningsförslag.
96. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

MOTIVERING

Den gemensamma jordbrukspolitiken har varit framgångsrik när det gäller att uppfylla de mål som fastställts för den i det ursprungliga Romfördraget. Under de senaste 50 åren har den lett till ökad produktivitet och bidragit till en rimlig levnadsstandard för jordbrukare och till att stabilisera marknaderna, säkra tillgången till jordbruksprodukter och förse konsumenter med högkvalitativa livsmedel till rimliga priser. Den gemensamma jordbrukspolitiken kommer i framtiden att behöva ta itu med nya och akuta utmaningar, och det kommer att krävas en ram som grundar sig på stabilitet, förutsägbarhet och flexibilitet i tider av kris.

Bakgrunden till reformen är den ekonomiska krisen och de ekonomiska svårigheter som medlemsstaterna, skattebetalarna, jordbrukarna och konsumenterna står inför. Det är därför viktigt att vi fastställer en konsekvent och trovärdig politik för jordbruket efter 2013.

Den gemensamma jordbrukspolitiken kommer att behöva anpassas till ett föränderligt europeiskt och globalt sammanhang. Först och främst måste EU:s jordbruk tillgodose de europeiska konsumenternas grundläggande livsmedelsbehov och bidra till att en ständigt växande världsbefolkning får mat. Vi kan dock inte längre bara ”vrída på kranen” och producera mer livsmedel genom att använda mer energi och extra insatsvaror. Det finns två huvudsakliga anledningar till detta, dels energikrisen, eftersom de ökande energikostnaderna och behovet av att minska växthusgasutsläppen kommer att innebära stora hinder för en ökad produktion, dels följderna av klimatförändringarna, som kommer att sätta stopp för möjligheten att börja bruka fler och större landområden. Klimatförändringarna kommer dessutom att orsaka vattenbrist och torka, vilket också kommer att fungera som en bromskloss för en ökad produktion. Som en följd av detta måste EU och det globala jordbruket leverera mer mat och samtidigt utnyttja mindre mark, mindre vatten och mindre energi.

Det huvudsakliga målet för den gemensamma jordbrukspolitiken kommer även fortsättningsvis att vara att se till att EU:s jordbruk är konkurrenskraftigt gentemot handelspartner som får stora stöd, t.ex. Förenta staterna, Japan, Schweiz och Norge, och att säkerställa rättvisa handelsvillkor för EU:s jordbrukare. Den gemensamma jordbrukspolitiken måste dessutom fortsätta att stödja jordbruksverksamhet runtom i Europa, i syfte att trygga den lokala livsmedelsproduktionen och en balanserad regional utveckling.

Det är dessutom mycket viktigt för dagens jordbruk att visa att det har goda förutsättningar att bidra till uppnåendet av EU 2020-strategins prioriteringar om att bekämpa klimatförändringarna, förnya och skapa nya arbetstillfällen genom grön tillväxt, och samtidigt tillgodose de europeiska konsumenternas grundläggande livsmedelsbehov och garantera säkra livsmedelsprodukter av hög kvalitet. Europas jordbrukare och den gemensamma jordbrukspolitiken måste visa att de har några av svaren på 2000-talets utmaningar och att de är en del av lösningen, inte problemet.

EU har utvidgats till att omfatta 27 medlemsstater, och det är mycket viktigt att leva upp till de förväntningar som de nya medlemsstaterna har om lika behandling. För att den gemensamma jordbrukspolitiken ska kunna leva upp till de nya prioriteringarna och samtliga medlemsstaters förväntningar måste den gemensamma jordbrukspolitikens budgetanslag

åtminstone bibehållas på 2013 års nivå i den nya budgetplanen.

I detta betänkande har jag fastställt prioriteringarna för en gemensam, trovärdig och mångsidig livsmedelspolitik som kommer att ge stöd till jordbrukarna och samtidigt bidra till samhället i stort. Jag har ställt upp fem centrala grundpelare, nämligen **en tryggad livsmedelsförsörjning, rättvis handel, hållbarhet, ett heltäckande europeiskt jordbruk, biologisk mångfald och miljöskydd** samt **grön tillväxt**, vilka ska bidra till att skapa en mer rättvis, miljövänligare och mer hållbar gemensam jordbrukspolitik.

**EN MER RÄTTVIS, MILJÖVÄNLIGARE OCH MER
HÅLLBAR GEMENSAM JORDBRUKSPOLITIK**

<p align="center"><u>BIOLOGISK MÅNGFALD OCH MILJÖSKYDD</u></p> <p><i>(jordbruks- och miljöåtgärder för så gott som all jordbruksmark, investeringar på skogsbruksområdet, vatten- och markförbättring, ekologisk odling och jordbruk med högt naturvärde)</i></p> <p>→ Resultatinriktade avtal och kontrakt för en viss region</p> <p>Medfinansiering</p>	<p align="center"><u>GRÖN TILLVÄXT</u></p> <p><i>(integrerad landsbygdsutveckling, ytterligare klimatåtgärder, grön energi, forskning och utveckling, innovation, modernisering, utbildning, gröna jobb, unga jordbrukare och kvalitetspolitik)</i></p> <p>→ Integrerade metoder och subsidiaritet</p> <p>Medfinansiering</p>
---	---

<p align="center"><u>SÄKRAD LIVSMEDELSFÖRSÖRJNING OCH RÄTTVIS HANDEL</u></p> <p align="center">DIREKTSTÖD <i>(konkurrenskraft, säkrad livsmedelsförsörjning, rimligt inkomststöd, jordbruksverksamhet och tillhandahållande av grundläggande kollektiva nyttigheter)</i></p> <p>→ arealbaserade stöd (från och med 2020) med grundläggande tvärvillkor</p> <p>EU:s budget</p> <p align="center">FLEXIBILITET FÖR MEDLEMSSTATERNA <i>(övergång, nationella prioriteringar, betesmark och konkurrenskraft)</i></p> <p>→ utjämnat, begränsat kopplat stöd</p>	<p align="center"><u>HÅLLBARHET</u></p> <p align="center">KLIMATFÖRÄNDRINGS- INSATSER</p> <p><i>(begränsning av klimatförändringar och produktionseffektivitet)</i></p> <p>→ avtalsjusteringar grundade på tydliga mål</p> <p>EU:s budget</p>	<p align="center"><u>ETT VERKLIGT EUROPEISKT JORDBRUK</u></p> <p align="center">OMRÅDEN MED NATURBETINGADE SVÅRIGHETER</p> <p><i>(jordbruksverksamhet i hela EU, lokal livsmedelsproduktion, risken för nedläggning av jordbruk)</i></p> <p>→ pågående reform av systemen</p> <p>Medfinansiering</p>
--	--	---

MARKNADSÅTGÄRDER – SKYDDSNÄT
(hantering av svängningarna på marknaden, krisdämpning och konkurrenskraft)
→ Verktyg för snabba insatser, reservbudgetpost i EU:s budget, nya verktyg, justeringar i livsmedelskedjan
EU:s budget

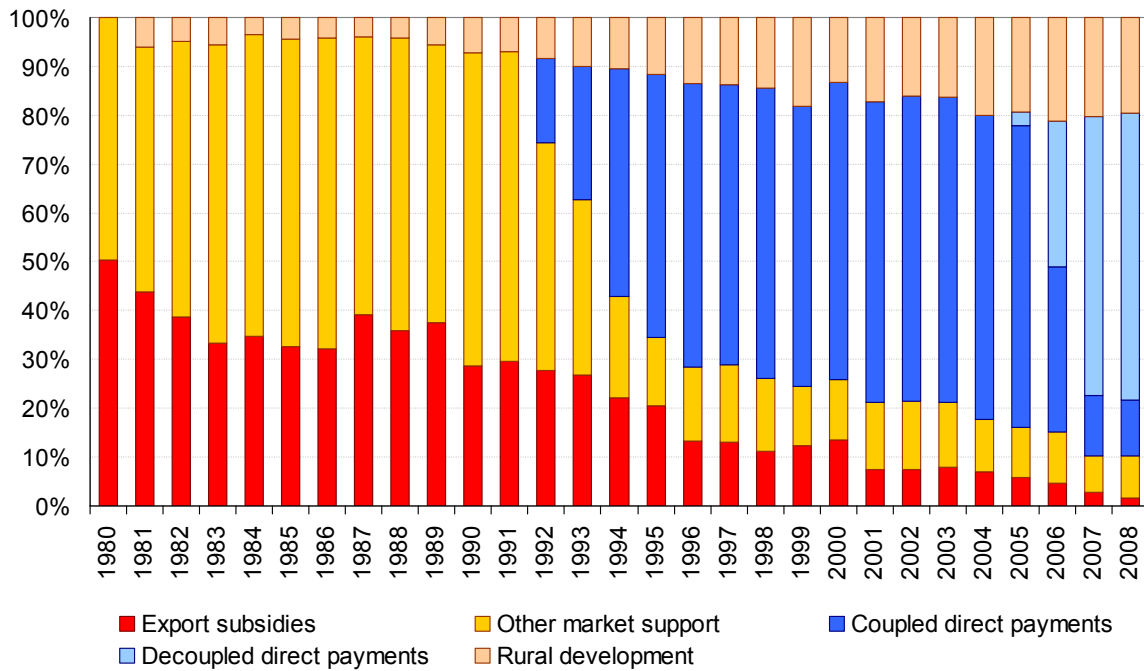
**EN GEMENSAM, TYDLIG, ENKEL OCH FLEXIBEL RAM FÖR ATT PÅ ETT MER
EFFEKTIVT SÄTT STÖDJA JORDBRUKARE OCH BIDRA TILL SAMHÄLLET I STORT**

Föredraganden anser att Europaparlamentet, inom ramen för genomförandet av de nya bestämmelserna i Lissabonfördraget, måste ta sitt nya ansvar som medlagstiftare i jordbruksfrågor på allvar, och uppmanar kommissionen och rådet att föra ett närmare samarbete med parlamentsledamöterna, med en positiv inställning och på jämbördig grund, i detta ärende.

I detta syfte kommer jag att på ett så effektivt sätt som möjligt utnyttja de möjligheter som de nya institutionella förutsättningarna innebär. Jag kommer att försvara den nyckelroll som parlamentet har när det gäller att anta en flexibel metod för det politiska beslutsfattandet, med särskild betoning på proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna.

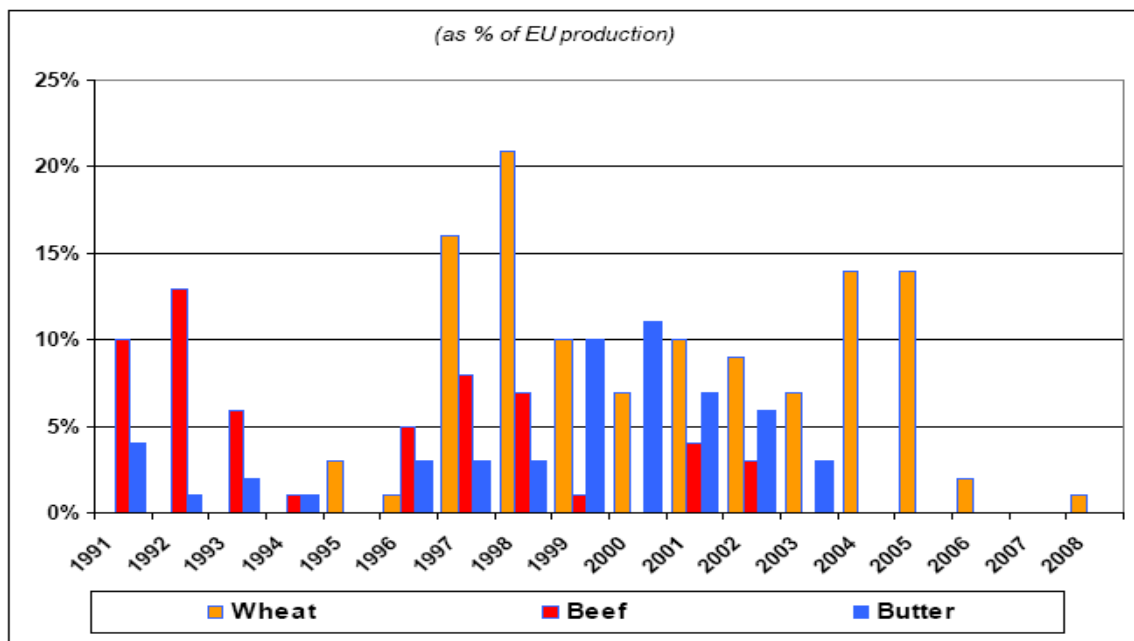
BILAGA

Diagram 1: Evolution of CAP expenditure and CAP reform path.

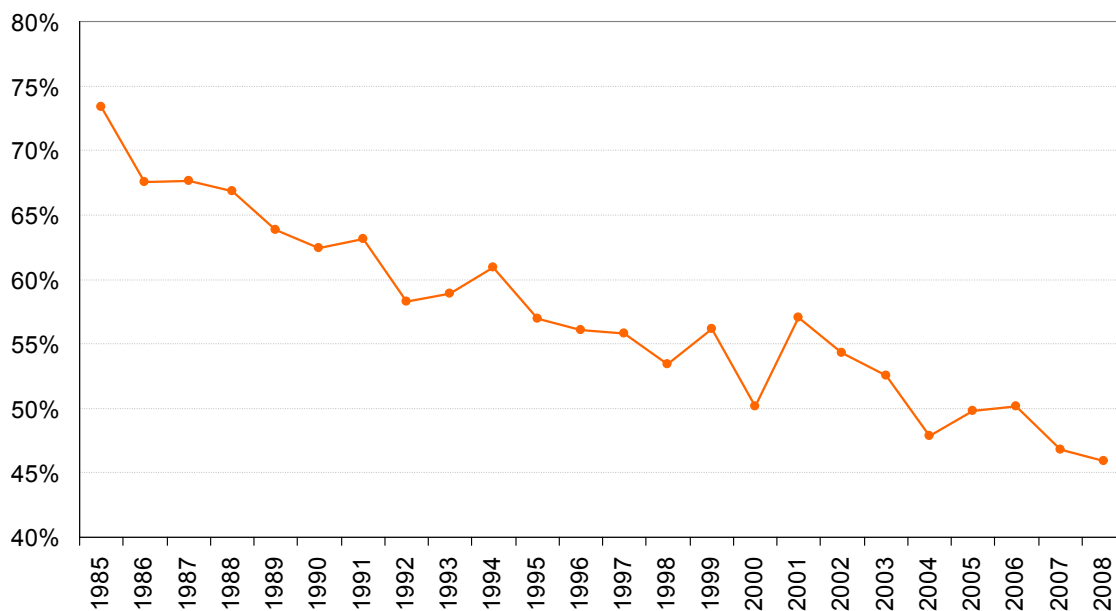
Källa: European Commission, DG AGRI (updated by DG AGRI-Unit L.1 on 5.3.2010)

Diagram 2: EU surpluses over time(1991-2008) for wheat, beef, butter

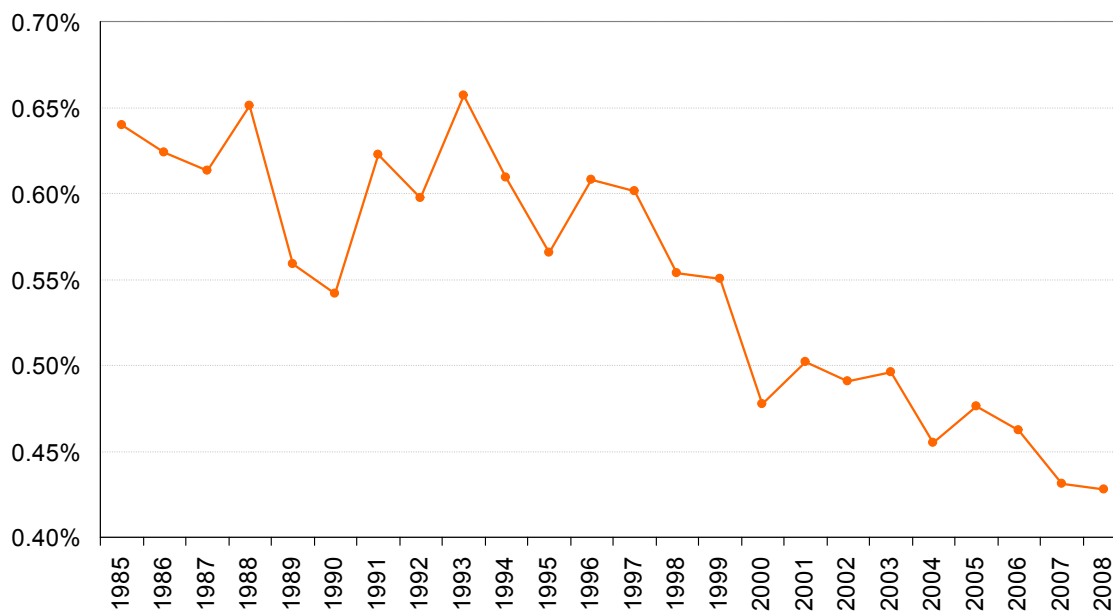
Källa: European Commission, DG AGRI, Discussion Paper December 2009 – Why do we need a Common Agricultural Policy?

Diagram 3: Percentage of CAP expenditure in EU expenditure

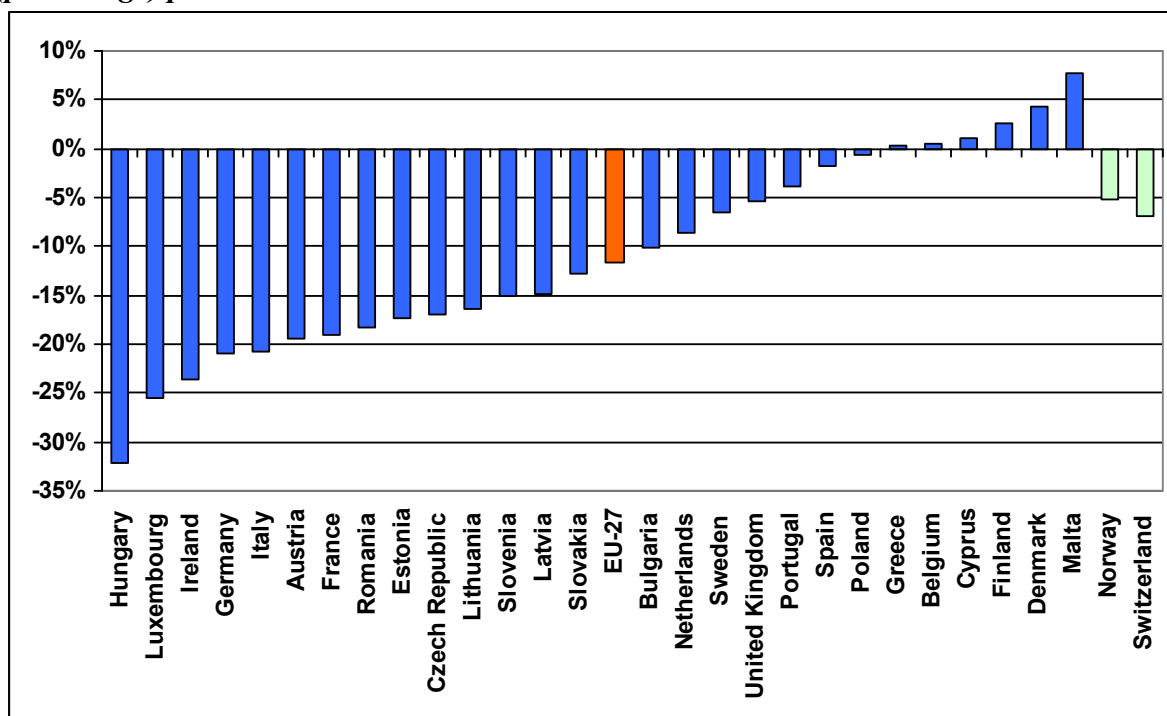
Källa: European Commission, DG AGRI (updated by DG AGRI-Unit L.1 on 5.3.2010)

Diagram 4: "Percentage of CAP expenditure in EU GDP".

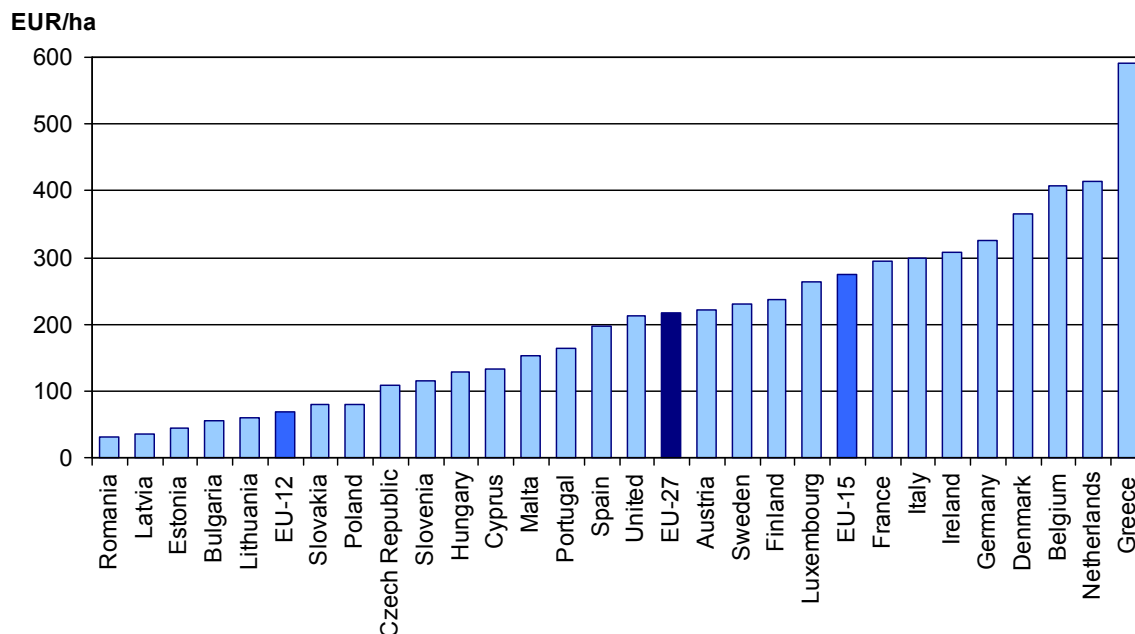
Källa: European Commission, DG AGRI (updated by DG AGRI-Unit L.1 on 5.3.2010)

Diagram 5: Change in real agricultural income per worker in 2009 compared to 2008 (percentage) per MS

Källa: Eurostat, graph created with data from March 2010 (updated by DG AGRI-Unit L.1 on 8.3.2010, figures for 2009 are Eurostat estimates)

Diagram 6: Direct payments per member States, average per hectare, 2008

Källa: European Commission, DG AGRI (updated by DG AGRI-Unit L.1 on 5.3.2010)

Tabell 7: Options chosen for SPS implementation in Member States

MALL	REGIONALISATION	MEMBER-STATES AND REGIONS
SPS, historical	non-regionalised	Greece, Spain, France, Ireland, Italy, Netherlands, Austria, Portugal
	regionalised	Belgium (Flanders + Brussels, Wallonia), UK - Scotland and Wales
SPS, regional model	one region	Malta:
SPS, dynamic hybrid moving to flat-rate	non-regionalised	Danmark
	regionalised	Germany (by Bundesländer), Finland (3 regions based on reference yields), Sweden (5 regions based on reference yields), UK - England (3 regions according to soil)
SPS, static hybrid	non-regionalised	Luxembourg, Slovenia
	regionalised	UK - Northern Ireland
SAPS	one region	Bulgaria, Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Romania, Poland, Slovakia

Källa: drawn from European Commission table, DG Agriculture D.1.

29.4.2010

YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET

till utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

över framtiden för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013
(2009/2236(INI))

Föredragande: Giovanni La Via

FÖRSLAG

Budgetutskottet uppmanar utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Genom fördraget om Europeiska unionens funktionssätt blir den fleråriga budgetramen en rättsligt bindande akt som den årliga budgeten måste anpassas till.
- B. I och med Lissabonfördragets ikraftträdande har Europaparlamentet fått mera makt att utforma EU:s jordbrukspolitik, inte bara i fråga om fleråriga jordbruksprogram, utan också avseende ändringar i den årliga jordbruksbudgeten, och därmed har parlamentet fått ansvaret att garantera en rättvis och hållbar gemensam jordbrukspolitik.
- C. Den nya gemensamma jordbrukspolitiken kommer att stå inför nya och svåra utmaningar, inte bara när det gäller att tillfredsställa europeiska medborgares livsmedelsbehov med lämpliga kvalitetsprodukter, tackla de svårigheter som hänför sig till tryggad global livsmedelsförsörjning, garantera fungerande jordbruksmarknader och stödja jordbrukssektorns inkomster, men också i fråga om att bevara miljön i hela Europa och hantera klimatförändringarna.
- D. Jordbruksutgifterna utgör endast 0,49 procent av EU:s totala BNP (siffror från 2008), vilket innebär att nivån för EU, uttryckt i jordbruksstöd per capita, är jämförbar med nivån hos EU:s stora handelsparter, exempelvis Förenta staterna.
- E. Utgifterna för direktstöd utgör 0,38 procent av EU:s BNP (siffror från 2008).
- F. De utgifter som hänför sig till politiken för landsbygdsutveckling utgör 0,11 procent av EU:s BNP.

- G. Sedan 2007 har mekanismerna för frivillig modulering möjliggjort en omfördelning av det ekonomiska stödet mellan direktstöd och landsbygdsutveckling. Det har emellertid inte skett någon förbättring i fråga om öppenhet, läsbarhet och förenkling av de ekonomiska resurser som tilldelas jordbruket.
- H. De små marginaler som för närvarande finns under rubrik 2 från och med budgetåret 2011 gör det mycket svårt för EU att bemöta marknadskriser och oförutsedda globala händelser och det finns en risk för att det årliga budgetförfarandet blir meningslöst.
1. Europaparlamentet påminner om att det i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs att man i en framtida förordning, som rådet enhälligt ska anta, ska ange en flerårig budgettram, och att man i denna ska fastställa beloppen för de årliga taken enligt utgiftskategori.
 2. Europaparlamentet betonar att den rättsligt bindande utformningen av den fleråriga budgettramen kräver en ökad flexibilitet så att EU ska kunna reagera tillräckligt smidigt och effektivt på oförutsedda händelser.
 3. Europaparlamentet betonar nödvändigheten av att garantera att EU:s gemensamma jordbrukspolitik förblir gemensam och att en åternationalisering av den gemensamma jordbrukspolitiken förhindras i syfte att undvika ofrånkomliga skillnader mellan medlemsstaterna. Parlamentet menar att man därför bör se till att den gemensamma jordbrukspolitiken till fullo finansieras ur EU:s budget och att denna finansiering är tillräcklig och rättvis.
 4. Europaparlamentet erinrar om att det under de senaste fyra åren av den nuvarande fleråriga budgettramen endast varit möjligt att godkänna de årliga budgetarna genom att antingen utnyttja de befintliga marginalerna under de olika rubrikerna i den fleråriga budgettramen eller genom översyn i enlighet med artikel 23 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, varvid de marginaler som är tillgängliga under taken i rubrik 2 utnyttjas i syfte att finansiera EU:s andra prioriteringar. Parlamentet påminner om att från och med budgetåret 2011 och fram till dess den nuvarande fleråriga budgettramen löper ut (2013) kommer marginalerna under utgiftstaket i rubrik 2 att vara ytterst begränsade.
 5. Med beaktande av den nya gemensamma jordbrukspolitikens mål, och med tanke på de betydande utmaningar denna sektor, som är synnerligen viktig för EU:s livsmedelsförsörjning, kommer att stå inför i framtiden, betonar Europaparlamentet att man måste tillhandahålla tillräckligt med anslag inom ramen för den nya fleråriga budgettramen för att göra det möjligt att bättre stödja denna politik.
 6. Europaparlamentet påpekar att enligt artikel 314.3 i EUF-fördraget kan kommissionen inte längre ändra sitt budgetförslag efter det att förlikningskommittén har sammankallats. Parlamentet påminner om att kommissionen på hösten måste lägga fram en ändringsskrivelse i syfte att uppdatera jordbruksprognoserna. Parlamentet insisterar på att ändringsskrivelsen ska finnas tillgänglig före omröstningen i parlamentet, och uppmanar sina behöriga utskott att införa ett internt förfarande för att fastställa parlamentets ståndpunkt inför förlikningskommitténs möte.

7. Europaparlamentet påminner om att de pilotprojekt och förberedande åtgärder som infördes av parlamentet har utvecklats till viktiga instrument för formulering av politiska prioriteringar och lett till nya initiativ som ofta utvecklats till EU-verksamheter och EU-program, inbegripet inom jordbruk och landsbygdsutveckling. Parlamentet anser att pilotprojekt och förberedande åtgärder också i framtiden kan bli en plattform för testning av nya förslag till reformer.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	28.4.2010
Slutomröstning: resultat	+ : 33 - : 2 0 : 3
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Alexander Alvaro, Marta Andreasen, Francesca Balzani, Reimer Böge, Giovanni Collino, Jean-Luc Dehaene, Isabelle Durant, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Ivars Godmanis, Estelle Grelier, Carl Haglund, Jutta Haug, Jiří Havel, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Vladimír Maňka, Barbara Matera, Claudio Morganti, Nadezhda Neynsky, Miguel Portas, Dominique Riquet, Sergio Paolo Francesco Silvestris, László Surján, Helga Trüpel, Daniël van der Stoep, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Franziska Katharina Brantner, Maria Da Graça Carvalho, Giovanni La Via, Peter Šťastný, Theodor Dumitru Stolojan
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Marita Ulvskog

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	15.6.2010
Slutomröstning: resultat	+: 41 -: 2 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	John Stuart Agnew, Richard Ashworth, Liam Aylward, Christophe Béchu, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Hynek Fajmon, Lorenzo Fontana, Iratxe García Pérez, Béla Glattfelder, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, George Lyon, Miguel Angel Martínez Martínez, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, Krisztina Morvai, Mariya Nedelcheva, James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Wojciech Michał Olejniczak, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Czesław Adam Siekierski, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Alyn Smith
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Luís Paulo Alves, Sandra Kalniete, Giovanni La Via, Hans-Peter Mayer, Maria do Céu Patrão Neves, Daciana Octavia Sârbu, Jacek Włosowicz